La Veu de Catalunya

diari d'avisos i noticies

Any 45 — *Barcelona, diumenge, 5 maig 1935* — Núm. 12.129

REDACCIO I ADMINISTRACIO: Fontanella, 16, 1.er - Telèfon 20676
IMPREMTA: Ferlandina. 9. Tel. 15110
DARRERA HORA: Telèfon 15151
Subscripcio a Catalunya:
Un mes. . . . . 3'50 ptes.
Trimestre. . . . . 10'00 ptes.
Preu del núm. 15 cts.

Lerroux és l'encarregat de formar govern

Abans, però, el senyor Lerroux ha d'aclarir algunes qüestions prèvies

Ha estat un gran èxit l'Assemblea de les Joventuts de la Lliga

Editorial

LA TRAMITACIO DE LA CRISI

Evacuades les consultes que podríem anomenar protocolàries, el President de la República ha encarregat al senyor Lerroux la formació del ministeri nou. El senyor Lerroux ha acceptat l'encàrrec i ha anunciat als periodistes que probablement avui ja podria facilitar la llista del nou govern.

La primera etapa de la tramitació de la crisi s'ha desenrotllat, doncs, com la de cinc setmanes enrera. Les consultes, naturalment, han vingut a ésser una ratificació de les d'aleshores. La situació política no ha variat essencialment i ve a ésser la mateixa que quan es produïa la crisi anterior. La veritat és que el país i l'opinió comencen de sentir-se una mica fatigats amb la repetició freqüent d'aquests episodis.

Cal remarcar, entre totes les consultes, per la clara visió de l'actual vida pública espanyola que revela, la del nostre illustre amic Francesc Cambó. Assenyala l'únic camí possible avui per a sortir d'aquesta situació i endegar eficaçment el problema polític. Avalora el sentit d'aquesta consulta el fet prou notori que és una conseqüència natural de les respostes anteriors a requeriments anàlegs. Perquè no s'ha fet el que en altres ocasions aconsellava el senyor Cambó, la crisi ministerial, latent ja fa tants mesos, no acaba d'ésser resolta.

Ho serà ara? Es inútil voler actuar de profetes. Es també prematur. Desconeixem encara quin serà el desenllaç o quina serà la solució d'aquesta crisi, sobretot després de les complicacions sobrevingudes a darrera hora. Però tenim ja un mòdul que ens permetrà fàcilment de formular el judici adequat a l'hora oportuna. El major o el menor encert de la solució donada a la crisi estarà en relació directa amb el major o el menor grau de coincidència que tingui amb la nota del senyor Cambó. Si la solució s'hi acosta, podrem tenir una esperança en l'esdevenir immediat de la política espanyola. Si la solució se'n allunya, caldrà témer que es repeteixi indefinidament aquest caòtic estat de coses que tants greus perills inclou.

Probablement la crisi serà resolta en aquest final de setmana. Quan dimarts tornem a posar-nos en contacte amb els nostres lectors, probablement el nostre comentari podrà tenir ja una major concreció.

Però una cosa és certa. El que el país espera, el que el país necessita, no és la repetició del que ha vist, entre astorat i inquiet, durant els darrers mesos, sinó tot el contrari.

Com diu el senyor Cambó amb paraula precisa, cal un govern que ofereixi les màximes garanties de durada i eficàcia, encarregat d'endegar i resoldre els greus problemes urgents, en l'apreciació dels quals puguin produir-se extenses coincidències, i deixi de banda, pel moment, els temes que separen i irriten els ciutadans espanyols.

Una carta de Salvador Perarnau

Hem rebut del guanyador de la Flor Natural als Jocs Florals de Barcelona, la lletra següent, que reproduïm:

«Sr. Director de LA VEU DE CATALUNYA.

En una carta oberta que he publicat als diaris he dit que no havia de veure's un caire confessional en la meva decisió de posar sobre la tomba del President Macià la meva ofrena, amb motiu d'haver guanyat la Flor Natural als Jocs Florals.

He de fer constar que el meu propòsit no ha trobat cap obstacle enlloc. Amb aquest gest voldria inaugurar el costum de visitar la tomba del Llibertador en la Diada de la Festa Màxima de la nostra llengua. Es una idea que ofereixo als poetes que d'avui en avant obtinguin aquest premi.

I consti que no seré jo qui trenqui la tradició de portar flors a la Mare de Déu de la Mercè. Ella és Llibertadora de captius i el President Macià, també. — *Salvador Perarnau.*

TOTS ELS CATALANISTES HAN D'ESCOLTAR

FRANCESC CAMBO

AVUI, DIUMENGE, AL

TEATRE TIVOLI

Calendari

SANTORAL. — Avui, segon diumenge després de Pasqua, La Divina Pastora i La Conversió de Sant Agustí. Demà, Sant Joan i Huc.

SOL. — Surt a les 4'43 i es pon a les 18'20.

LLUNA. — Surt a les 6'53 i es pon a les 23'2.

EL TEMPS.—Les baixes pressions de l'Occident d'Europa s'han segmentat. Ha quedat un nucli al Nord de Cantàbria, que comprèn la Bretanya Francesa i el Sud d'Anglaterra i Irlanda, i un altre que es troba a Espanya. Les altes pressions continentals s'estenen des del Sud de la Peninsula Escandinava fins el Sud de Sicilia i Est de Tunis, i segueixen desplaçant-se cap a Orient.

A CATALUNYA, exceptuant la Cerdanya i la vall de Ribes, on el cel està mig cobert, a la resta està cobert i, a més, plou a la comarca d'Igualada i a la costa de La Selva, Barcelona i Tarragona. Els vents dominants són del sector Est, una mica forts a la costa, riberes de l'Ebre, pla de Bages i la Segarra; al pla de Lleida són també una mica forts, del Nord, i a les altres comarques són fluixos o en calma. En les últimes vint-i-quatre hores s'han registrat algunes precipitacions aquoses, però estan mancades d'importància. Gruix de la neu: 1'30 metres al Port de la Bonaigua i 90 centimetres a Envalira.

A BARCELONA, a les 18 hores: Baròmetre a zero graus i al nivell del mar, 757'1 millimetres. Humitat relativa, 95 per cent. Temperatura a l'ombra, 14'2 graus. Vent (direcció i velocitat), Est-sud-est, a 32 quilòmetres per hora. Estat del cel, cobert. Mena de núvols, St. i Frst. Temperatura màxima, 15'3 graus, a 15 hores. Precipitació aquosa durant 24 hores, 1'3 millimetres. Estat del mar, maró.

Comentari

EL PATRO DELS EXCURSIONISTES

El Centre Excursionista de Catalunya acaba d'atorgar al Rnd. P. Bonaventura Ubach, O. S. B., la medalla d'or de l'excursionisme, fundació deguda al benemèrit patrici senyor Rafael Patxot i Jubert. Amb aquest motiu voldria parlar del P. Ubach, però són tantes les coses que podria dir d'aquest illustre frare de Montserrat, que no sé per on començar. D'altra banda, si sabés que aquest número de LA VEU DE CATALUNYA no ha d'arribar a Jerusalem, el meu elogi del P. Ubach podria arribar a tenir un accent líric.

El P. Ubach és el primer dels nostres excursionistes, un veritable explorador. Cal haver-lo vist en el seu medi, a Terra Santa, per conèixer-lo. Amb ell he seguit la Palestina, la Transjordània, Síria i el Líban, i em profetitza constantment que hi tornaré.

El P. Ubach és el més famós dels excursionistes de la Biblia. El seu llibre, «El Sinaí», és la ressenya de viatges més impressionant que hi ha en català, un llibre que fa honor a una literatura. Cal llegir després, per conèixer el P. Ubach, els dos volums de l'Apèndix de la Biblia de Montserrat, corresponents al Gènesi i a l'Exode. I si voleu tenir una idea de la vastitud dels seus coneixements, tots de primera mà, llegiu l'aparell critic que acompanya el llibre dels Salms. Una persona ben informada m'assegurava que l'única publicació espanyola de la qual la Comissió Bíblica Pontifícia extreu paperetes és la Biblia de Montserrat, sobretot en la seva part geogràfica i folklòrica, la qual és deguda a la ploma o a la direcció del P. Ubach.

Espero poder, un dia, oferir al públic català una silueta més completa del primer excursionista de la Biblia que té l'Església catòlica. Avui deixeu-me parlar del company de viatge, de l'home. Aquella dita: «un bon company per anar a Montserrat» sembla feta a mida per al P. Ubach. En les peripècies del viatge el veieu sempre tan serè. Ni quan ens vàrem desorientar al desert de Síria, ni quan férem l'excursió al sot del Jordà, amb perill d'ésser atracats pel bandit Abu Gilda, ni quan vàrem anar a les fonts d'Hammam es Zerca, al país de Moab, amb risc d'estimbarnos, per un camí en zig-zag sobre un precipici, ell no perdia mai la serenitat. En aquells moments feia l'apologia de l'estat de gràcia i deia que només ens podia esperar una mort còmoda i ràpida i que, després de morts, les hienes i els xacals ens devorarien, i bona nit i bona hora.

El P. Ubach viu en un estat d'entusiasme permanent. Tot l'admira, tot l'engresca, tot l'interessa. Es un poeta de la natura. Anant camí d'Es-Salt, entre un paisatge de muntanyes desèrtiques, trobàrem un torrentet mansoi que corria entre baladres. Jo llavors encara no coneixia bé el company de viatge, i per això m'estranyava veure'l tan admirat davant d'aquells quatre baladres en aquell paisatge de pedres. Més tard vaig observar, sobretot al cim de Nebo, davant del llac de Tiberíades, i en contemplar la vall del Jaboc, que la capacitat admirativa d'aquest home tan pur no té límits. I sempre està a punt de fer una fotografia d'un paisatge o d'uns tipus populars que poden servir-li per a ilustrar determinat passatge de la Biblia. Pocs homes han viscut com ell l'Antic i el Nou Testament. Quan veu un «tell» tot seguit està a punt d'enfilar-s'hi. I va lleuger com una daina. L'he vist enfilat a les ruïnes de Siquem excavades gràcies al patronatge del senyor Francesc Cambó. L'he vist pujant per l'espadat el camp de l'Haceldama, i si ell no m'hagués quasi hissat hauria hagut de renunciar a veure'l, o m'hauria vist obligat a fer una gran volta. Tant l'interessa un paisatge com una ruïna. El P. Ubach és un gran arqueòleg. Anant amb ell apreneu molt de pressa a distingir si un mur és del temps dels jebusseus, de David o d'Herodes. El P. Ubach és la Biblia vivent, una flor de la Muntanya de les Benaurances. I jo sempre dic: el P. Ubach és un sant — pobre de mi si em llegeix! — l'home més alegre, més deferent, més amable que he conegut, sant P. Ubach, patró dels excursionistes.

Manuel BRUNET

A L'EXPOSICIO DE L'AUTOMOBIL

PER CASTANYS

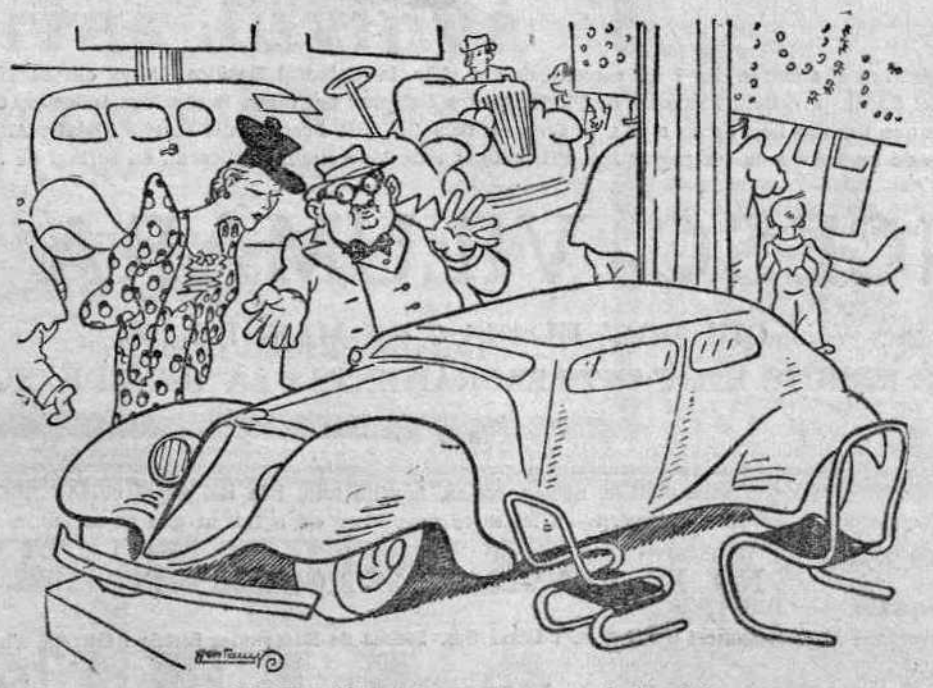

—Quina sensació deu fer anar en un auto tan baix.
—Et fa la sensació que vas en el «metro».